

[Brorsen.]

i Hæren som overhovedet muligt. Saa mener jeg, at man maa være paa Vagt. Man maa have Sikkerhed for, at det er ganske reelle Bevæggrunde, der driver dem til at indgive Ansøgning om at komme til at af-tjene deres Værnepligt; men det vil jeg antage, at vi kan komme over, og vi vil, som sagt, stille os meget velvillige paa dette Punkt. Med disse Ord skal jeg slutte.

Ole Bjørn Kraft: Det er i disse Dage et Aar siden, at Det konservative Folkeparti her i Salen forelagde et Forslag til en ekstraordinær Forøgelse af Udgifterne til Luftværnet til Anskaffelse af Materiel og om Nedsættelse af en Forsvarskommission, der ved denne Samlings Begyndelse skulde have afsluttet sit Arbejde. Det blev ikke modtaget af Regeringen. Det var en udstrakt Haand, et Skridt til Samarbejde og Forstaaelse. Motiveringen for Afvisningen var, at Regeringen selv paa Grund af den verdenspolitiske og militærtækniske Udvikling, der havde fundet Sted, havde Overvejelser i Gang med Hensyn til en Nyordning af vort Værneforhold, og man ønskede at føre disse Overvejelser til en Afslutning, inden man drøftede Spørgsmaalet med andre Partier.

Disse Regeringens Overvejelser har nu staaet paa i et Aars Tid. Først nu ser vi Resultatet af dem. Jeg vil straks til Indledning sige, at vi fra konservativ Side maa beklage, at der er hengaaet saa lang Tid til dette Arbejdes Fuldendelse. Erfaringerne synes saaledes at have vist, at det konservative Forslag, som blev fremsat for et Aar siden, havde været vel egnet til at fremskynde de fornødne Forhandlinger. Herved er der imidlertid intet at gøre nu. Nu maa vi i Gang med den Opgave, som nu ligger foran os.

Den Udvikling, der har fundet Sted, siden Regeringen paabegyndte sine Overvejelser og indsaa Nødvendigheden af den nye Ordning, har kun kunnet bidrage til at gøre Motiveringen for og Nødvendigheden af denne Beslutning endnu stærkere, endnu mere uafviselig, end den var da. Vi har i det Aar, som er forløbet, gjort daarlige Erfaringer med Hensyn til Styrken af det internationale Samarbejde. Vi har set, hvorledes den Opgave, som Folkeforbundet paatog sig i den abessinske Konflikt, ikke har kunnet gennemføres. Vi har set den begyndende Opløsning af den internationale Solidaritet, og hvorledes Neutralitetstanken paa ny er kommet i Forgrunden, saaledes

som det ogsaa fandt Udtryk i den Resolution, som de 7 smaa neutrale Stater vedtog i Genève i Juli i Fjor.

Den Oprustning, som allerede for et Aar siden var i fuld Gang, har siden da yderligere taget fat og synes endnu ikke at have naaet sin Kulmination. Land efter Land øger i hastigt og stigende Tempo sine Militærudgifter. For blot faa Dage siden forelaa f. Eks. Meddelelse om, at Frankrig har vedtaget et mægtigt nyt Militærbudget og store Nyordninger til Forøgelse af den franske Værnekraft i Løbet af de næste 4 Aar. Tyskland har indført en 2-aarig Tjenestetid og fortsætter paa alle Omraader Udbygningen af sit Forsvar. I England følger Militærbevilling efter Militærbevilling, først og fremmest til Udvidelse af den engelske Flaade og Luftværnet. Og de smaa Lande følger efter. Bemærkelsesværdigt er det for os i denne Forbindelse at iagttage de mægtige Anstrengelser, som et Land som Schweiz gør sig for at skabe det mest betryggende Værn, et Land som Schweiz, der har en garanteret Neutralitet, en Beliggenhed, der paa ingen Maade er lettere end vor, og en Befolkning, der paa ingen Maade er bedre økonomisk stillet end vor. Sidst saa vi, hvordan denne Nation saaledes om Optagelse af et Forsvarslaan paa ikke mindre end 275 Millioner danske Kroner til en ekstraordinær Anstrengelse for at faa styrket sit Grænseforsvar og Luftforsvar.

Nu siger den højtærede Forsvarsminister ganske vist i sin Forelæggelsestale, at andre Landes Rustninger ikke kunde og ikke burde tages som Eksempel for Danmark. Ministeren har sikkert Ret i, at der skulde foregaa en fuldstændig Revolution i dette Folks Indstilling og i hele den Tradition, som har hersket her i Landet, hvis vi pludselig skulde beslutte os til at gennemføre Ordninger, der vilde svare f. Eks. til, hvad Schweiz ofrer, og hvad den schweiziske Befolkning bærer af økonomiske Ofre for sit Forsvar, eller blot bragte vore militære Udgifter op paa Højde med de neutrale mindre Staters Gennemsnit. Men det kan ikke have været den højtærede Forsvarsministers Mening, at den Oprustning, som finder Sted, ikke skulde have Betydning for vore Overvejelser, ikke Indflydelse paa vor Vurdering, ikke paavirke den Stilling, som vi i denne Tid skal indtage.

Det kan ikke have været Ministerens Mening: alene af den Grund, at hans eget Parti og han selv paa officiel Maade har tilkendegivet, at netop denne Udvikling, netop